

NOTE DE STUDIU
HABACUC
Schița cărții
John Vernon McGee

SCRIITORUL:

Numele “*Habacuc*” înseamnă “*a îmbrățișa*”; de asemenea, ar putea indica o plantă de grădină. Martin Luther a dat următoarea definiție numelui acestui profet:

“Habacuc înseamnă cel care îmbrățișează, care ia în brațe pe altcineva. El își îmbrățișează poporul, îl ia în brațe, adică îi mângâie și-i ridică pe oamenii acestui popor, așa cum își ia o mamă în brațe copilul care plânge și încearcă să-l liniștească asigurându-l că, dacă vrea Dumnezeu, în curând va fi mai bine.”

Habacuc nu ne spune nimic despre viața sa personală, nici măcar despre epoca în care a trăit.

DATA:

Cartea a fost scrisă probabil în timpul domniei împăratului Iosia, în preajma distrugerii cetății Ninive, în epoca în care Babilon devenea o putere importantă. Habacuc a apărut la asfințit, chiar înainte de lăsarea întunericului captivității.

FORMA:

Formula de încheiere – “Către mai marele cântăreților. De cântat cu instrumente cu coarde.” – arată că acest text este o cântare. Ultimul capitol este un psalm. În întregul ei, cartea este o bijuterie literară. A fost tradusă în sistem metric de Gaebelein. Delitzsch scria: “Limbajul său este clasic și este plin de figuri de stil deosebite și elegante.” Moorehouse spunea despre cartea lui Habacuc că se distinge prin poezia ei extraordinară.

MESAJUL:

Această carte scurtă începe cu o notă de tristețe dar se încheie într-o notă glorioasă. Începe cu un semn de întrebare și se încheie cu un semn de exclamație. Habacuc este personificarea întrebării “De ce?”. De ce îngăduie Dumnezeu răul este o întrebare pe care și-a pus-o orice om care gândește la destinul său și al omenirii. Eu cred că această carte este un răspuns la întrebarea aceasta care-i frământă și pe oamenii zilelor noastre. Va îndrepta Dumnezeu nedreptatea din lume? Cartea profetului Habacuc răspunde la această întrebare. Va face Dumnezeu ceva cu tot ce este rău în lumea aceasta? Conform acestei cărți, răspunsul este afirmativ. Cartea redă într-un stil poetic experiența personală a profetului, așa cum Iona redă experiența sa în proză.

TEMA:

Habacuc a fost numit “profetul credinței”. Afirmția sa din capitolul 2, versetul 4 – “Cel neprihănit va trăi prin credința lui” – este citată de trei ori în Noul Testament: în Romani 1:17, Galateni 3:11 și Evrei 10:38.

SCHIȚA CONȚINUTULUI:**I. Nedumerirea profetului – cap. 1**

A. **Prima problemă** a profetului – 1:1-14

De ce îngăduie Dumnezeu răul?

B. **Răspunsul** lui Dumnezeu – 1:5-11

Dumnezeu îi pregătea pe caldeeni pentru a pedepsi poporul lui Iuda (v. 6)

C. **Cea de-a doua problemă** a profetului (mai mare decât prima) – 1:12-17

De ce îngăduie Dumnezeu ca poporul Său să fie pedepsit de o națiune mai nelegiuită decât el? De ce nu i-a nimicit Dumnezeu pe caldeeni?

II. Percepția clară a profetului – cap. 2

A. **Practica** profetului – 2:1

El a dus problema secretă într-un loc secret.

B. **Răbdarea** profetului – 2:2, 3

A așteptat viziunea.

C. **Versetul cheie** – 2:4

Omenirea este împărțită în două grupe: una este cea a oamenilor nelegiuți care se îndreaptă spre distrugere; cea de-a doua este alcătuită din oamenii care, prin credință, se îndreaptă spre Dumnezeu. Această împărțire este inevitabilă.

D. **Parabola** prezentată profetului – 2:5-20

Aplicația este clară: caldeenii, la rândul lor, urma să fie distruși. Dumnezeu lucra printre popoare.

III. Bucuria profetului – cap. 3

A. **Rugăciunea** profetului – 3:1,2

Profetul, care crezuse că Dumnezeu nu intervenea în nici un fel în privința răului, Îl roagă acum să aibă îndurare. Îi era oare teamă că Dumnezeu va face prea mult?

B. **Programul** lui Dumnezeu – 3:3-17

Dumnezeu este maiestuos în carul Său de mântuire (v. 8).

C. **Poziția** profetului – 3:18, 19

El se va bucura (v. 18). Durerea de la început a fost înlocuită de bucurie.

COMENTARIU:

I. **Nedumerirea profetului – capitolul 1**

A. **Cea dintâi problemă** a profetului – v. 1-4

Habacuc are întrebări și probleme la care așteaptă o soluție.

v. 1 Profetia se referă la judecata lui Dumnezeu asupra poporului Său și la judecata Sa asupra babilonienilor.

v. 2 Habacuc crede că Dumnezeu refuză să-i răspundă la rugăciuni. El își înalță glasul cu disperare când vede violența din jurul său și constată că Dumnezeu, în aparență, nu face nimic și nu spune nimic. Aceasta este plângerea lui Habacuc. Observați însă cum se termină cartea, cu o notă de bucurie, în v. 3:19.

v. 3 Aceasta este prima sa problemă: De ce îngăduie Dumnezeu să crească nelegiuirea și nedreptatea, conflictele și răutatea, în mijlocul poporului Său, fără să facă nimic? Acesta este un “DE CE” esențial!

v. 4 Legea lui Dumnezeu este ignorată și disprețuită. Nu este dreptate nicăieri. Cei nelegiuți dețin controlul și cei dreți sunt în necaz.

B. **Răspunsul** lui Dumnezeu – v. 5-11

v. 5 Dumnezeu chiar face ceva. El lucrează în această privință. Habacuc nu credea așa ceva pentru că era împotriva a ce dorise el să facă Dumnezeu.

v. 6 Dumnezeu îi pregătește pe babilonieni (caldei) să vină și să-i ia pe locuitorii din Iuda în captivitate.

v. 7 Ei își fac singuri legile.

v. 8 Folosesc cavaleria în campaniile lor.

v. 9, 10 Sunt cuceritori.

v. 11 Ei consideră că datorită idolilor lor au obținut atâtea victorii. La bătălia de la Carchemiș, care a avut loc în anul 605 î.Hr., babilonienii au învins Egiptul și au devenit prima mare putere mondială.

C. **Cea de-a doua problemă** a profetului (mai mare decât prima) – v. 12-17

v. 12 Habacuc este sigur că Dumnezeu îi va judeca pe caldei.

v. 13 Aceasta este problema: chiar dacă poporul lui Israel este vinovat de nelegiuire, caldeii sunt și mai nelegiuți decât ei. Pentru că Dumnezeu este sfânt, ar trebui să-i judece pe caldei

mai întâi. Cu siguranță El n-ar îngădui caldeilor să pedepsească poporul lui Israel. Dar exact așa se va întâmpla.

v. 14-17 Dacă acest popor al caldeilor este atât de nelegiuit, va scăpa nepedepsit, în timp ce poporul lui Dumnezeu va fi judecat?

II. Percepția clară a profetului – capitolul 2

A. Practica profetului – v. 1

v. 1 El merge cu problema sa tainică în locul tainic al rugăciunii personale. El nu-și face publice îndoielile. Profetul știe că Dumnezeu are răspuns la problema sa.

B. Răbdarea profetului – v. 2, 3

v. 2, 3 El va aștepta răspunsul lui Dumnezeu pentru că știe că va veni curând.

C. Versetul cheie – v. 4

Acesta este unul din cele mai importante versete din Scriptură. Aici este prezentat un contrast clar între cele două grupe în care se împart oamenii în funcție de destinul lor final. Unul din aceste două grupuri – cei cu sufletul îngâmfat – se îndreaptă ca un râu spre marea distrugerii. Cel de-al doilea grup, alcătuit din cei mântuiți prin credință, se îndreaptă spre cetatea lui Dumnezeu și spre cunoștința deplină – “*Atunci* vom cunoaște”. Între momentul mântuirii și acest “atunci”, cel mântuit prin credință va trăi prin credință. Chiar dacă nu are un răspuns acum, îl va avea atunci.

D. Parabola primită de profet – v. 5-20

v. 5-13 Sufletul îngâmfat va fi judecat pentru aceste păcate izbitoare: beție, mândrie (v. 5), aroganță, ambiție, răzvrătire (v. 6-8), lăcomie (v. 9), crimă, nedreptate, persecuție (v. 10-13).

v. 14 Acesta este scopul îndepărtat spre care se îndreaptă Dumnezeu. Scopul acesta va fi împlinit atunci când Hristos se va întoarce pe pământ (vezi Isaia 11:9).

v. 15, 16 Acestea sunt păcatele pe care Dumnezeu le judecă aici și acum: beția și imoralitatea.

v. 17 Violența.

v. 18, 19 Religia falsă.

v. 20 Dumnezeu nu este încă în templul Său cel sfânt. Pământul nu este tăcut astăzi (vezi Psalmul 2:1, 2).

III. Bucuria profetului – capitolul 3

A. Rugăciunea profetului – v. 1, 2

Observați cum s-a schimbat atitudinea profetului. La început, el privea în jurul său și credea că Dumnezeu nu face nimic. Dumnezeu l-a urcat pe turnul de veghere al viziunii și l-a lăsat să vadă că El judecă poporul Său și toate națiunile acestei lumi. Dumnezeu lucra și atunci spre împlinirea planului Său, care rămâne același, până în ziua în care pământul va fi plin de slava și cunoștința lui Dumnezeu. Acum Habacuc Îl roagă pe Dumnezeu să-Și aducă aminte de îndurarea Sa în mijlocul judecății Sale.

B. Programul lui Dumnezeu – v. 3-15

Aceasta este o descriere poetică a istoriei trecute a națiunii. Se fac referiri trecătoare la următorii:

v. 3-6 Avraam.

v. 7-10 Moise.

v. 11-15 Iosua.

C. Poziția profetului – v. 16-19

v. 17, 18 Indiferent de împrejurările în care se va afla, profetul se va bucura mereu în Dumnezeu. Aceasta este credința în acțiune. Aceasta este credința mântuitoare. Totodată, acesta este mesajul lui Iov și al apostolului Pavel.

v. 19 Acesta este un psalm de laudă de cântat cu instrumente și cu cor, în templu.